

VOIMAA JA VARJELUSTA HYVÄSTÄ MUSIIKISTA

Vanhin Russell M. Nelson

kahdentoista apostolin koorumista

Kirkon koululaitoksen takkavalkeailta nuorille aikuisille • 4. toukokuuta 2008
Brigham Youngin yliopisto

Vaimolleni Wendylle ja minulle on ilo olla kanssanne, rakkaat veljeni ja sisareni. Tämä tilaisuus lähetetään BYU:n Marriott Centeristä Utahista moniin paikkoihin kautta maailman. Kiitos teille kaikille siitä, että olette kanssamme.

Toivotamme erityisesti tervetulleiksi ne, jotka päättävät pian toisen asteen koulutuksen ja osallistuvat kirkon koululaitoksen takkavalkeailtan lähetykseen ensimmäistä kertaa. Kun hakeudutte korkeakouluihin ja jatkatte opintojanne, toivon, että osallistutte instituuttikursseille, niin että voitte saada tätä väkevää hengellistä opetusta tasapainottamaan maallisia opintojanne. Teillä on myös mahdollisuus tulevaisuudessa osallistua tällaisiin kirkon koululaitoksen takkavalkeailtoihin. Käyttäkää hyväksenne noita tilaisuuksia. Ne antavat teille valoa ja rohkeutta.

Tämäniltaisen puheeni aihe on ”Voimaa ja varjelusta hyvästä musiikista”. Tämä aihe soveltuu etenkin nuorille aikuisille. Kuten tiedätte, teidän ikäisenne ihmiset ovat saaneet aikaan paljon hyvän musiikin sanoittajina, säveltäjinä ja sen tuntijoina.

Voima

Hyvän musiikin voima tuntui tänä iltana, kun lauloimme alkulaulussamme näin:

Herran lapset saapukaa,
Riemuin Hälle laulakaa.
Kiittäkää, kun maailmaan
Pian Hän saapuu voimassaan.¹

Musiikin välityksellä me kohotimme äänemme voimalliseen ylistykseen ja rukoukseen.

Sellainen laulu on Jumalan mielen mukaista jumalanpalvelusta. Hänen profeettansa on opettanut meitä ylistämään ”Herraa laulaen, soittaen, – – sekä ylistys- ja kiitosrukouksin” (OL 136:28).

Haluan esittää parhaat kiitokseni Ogdenin uskontoinstituutin kuorolle. Kiitos teille, veli Ritchie, veli Simon ja kuoron jäsenet, suurenmoisesta musiikistanne. Se on paitsi osoittanut kunnioitusta Herraa kohtaan, myös koskettanut syvästi sydäntämme.

Liikutuin syvästi, kun kuoro lauloi laulun ”Kun katsin ristin ihmettä”. Sen sanoma keskittyy Jeesuksen Kristuksen sovitukseen. Nuo englantilaisen runoilijan Isaac Wattsin kirjoittamat sanat kestävät toistamista:

*Kun risti muistuu mieleeni,
se, jolle Herra naulittiin,
luen tappioksi voittoni,
ylpeys vaihtuu kiitoksiin.*

*Suo, Herra, että kerskaisin
vain kuolemasta Kristuksen
ja kaiken turhan uhraisin
mä alttarilla veren sen.*

*Ei riitä lahjaksi Ruhtinaan
mun koko omaisuuteni.
Se rakkaus vaatii antamaan
elämän, sielun, kaikkeni.²*

Isaac Watts vaati todellakin paljon itseltään. Hän kirjoitti noin 600 laulua. Tuotteliaimmillaan hän oli 20–22-vuotiaana valmistumisensa ja opetustyön vastaanottamisensa välissä. Tuolla nuorella iällä häneltä syntyi jatkuvasti monia suurenmoisia lauluja. Isaac Wattsin sanoittamia lauluja meidän laulukirjassamme ovat muun muassa: ”Riemuitse maa”, ”Sua kiitän, Herra korkehin”, ”He Died! The Great Redeemer Died” [”Hän kuoli, Herra maailman”, *MAP-lauluja*, 1965, 13].

Jo pienenä poikana Isaac Wattsilla oli runollisia taipumuksia. ”Kerran hän alkoi nauraa kesken perherukouksen. Hänen isänsä kysyi häneltä, miksi. [Isaac] vastasi, että hän oli kuullut ääntä ja avannut silmänsä ja nähnyt hiiren kiipeävän köyttä pitkin nurkassa. Hänen mieleensä oli heti tullut ajatus:

*Kun rappusia ei ollut hiirellä,
se rukoilemaan kapusi köydellä.*

Hänen isästään se oli epäkunnioittavaa ja johti [ruumiilliseen] rangaistukseen, jonka kestäessä Isaac huusi:

*Armoa jo anna, isä,
niin en tee enää runoja lisää.”³*

Haluan sanoa jotakin eräästä toisestakin laulusta laulukirjassamme. Laulun ”Niin suuri oot” sanat kirjoitti alun perin nuori ruotsalainen pappi nimeltä Carl Gustav Boberg. Hän oli vasta 25-vuotias. Kirkonmenojen jälkeen hän käveli ukonilmalla kolme kilometriä Ruotsin kaakkoisrannikolla. Kokemus innoitti häntä kirjoittamaan sanat, jotka myöhemmin käänsi englanniksi Stuart K. Hine.

Oi Herra, kun mä ihmetellen tutkin
Suon luomistyötäs suurta valtaisaa,
Näen tähdet, ukkosen mä jyryn kuulen
Sun voimaas luomakunta julistaa,
Taas silloin soi tää laulu sielussain:
Niin suuri oot, Mun Jumalain!⁴

Olin kerran erään lähetyskentän konferenssissa, kun eräs lähetysaarnaaja suurta myötätuntoa tuntien, kyynelsilmin kysyi minulta: ”Miksi Vapahtajan piti kärsiä niin paljon?” Otin laulukirjani ja siitä esiin tämän laulun ja vastasin hänen kysymykseensä tällä säkeistöllä:

Kun muistan sen, ett Poikansa Hän antoi,
Sen uhrin määrää tuskin ymmärrän;
Mun synneistäin Hän rangaistuksen kantoi
Ja kuoli tuoden mulle elämän.⁵

Jeesus kärsi niin paljon, koska Hän rakasti teitä ja minua. Mikä sanoma! Hyvässä musiikissa on voimaa. Siinä on voimaa tehdä meistä nöyriä ja kiitollisia ja saada meidät rukoilemaan.

Kaikkien sukupolvien profeetat ovat opettaneet hyvän musiikin tärkeyttä jumalanpalveluksessamme. Muutama lainaus pyhistä kirjoituksista valaissee asiaa.

Eräs Vanhan testamentin kohta kehottaa meitä: ”Maa, kohota Herralle riemuhuuto! Iloitkaa ja riemuitkaa, laulakaa ja soittakaa!” (Ps. 98:4.) Heprean kielellä nuo sanat tarkoittavat kirjaimellisesti lauluun *puhkeamista* ja riemuhuutoa. Verratkaa tuota innokkuuden henkeä siihen, mitä saatamme nähdä kirkossa, kun jotkut laulavat vain passiivisesti ja vailla riemun henkeä.

Eräs Uuden testamentin kohta neuvoo minua ja teitä vaalimaan sisällämme hyvää musiikkia:

”Veisatkaa yhdessä psalmeja, ylistysvirsiä ja hengellisiä lauluja, soittakaa ja laulakaa täydestä sydäimestä Herralle ja kiittäkää aina ja kaikesta Jumalaa, Isää, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä” (Ef. 5:19–20).

Eräässä toisessa Uuden testamentin kohdassa sanotaan: ”Antakaa Kristuksen sanan asua – keskuudessanne. Opettakaa ja neuvokaa toisianne kaikella viisaudella ja laulakaa kiitollisin mielin Jumalalle psalmeja, ylistysvirsiä ja hengellisiä lauluja.” (Kol. 3:16.)

Uudesta testamentista saamme tietää myös, että Herra ja Hänen apostolinsa päättivät viimeisen aterian kiitosvirrellä ennen lähtöään Öljymäelle (ks. Matt. 26:30). Perinne on jatkunut meidän aikaamme asti. Aina kun ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi pitävät kokousta temppelissä, aloitamme laululla. Se luo suloisien hengellisten sävyn pohdinnoillemme.

Mormonin kirja opettaa, että ihmisen halu laulaa ylistystä Herralle seuraa hänen täyttä kääntymystään Häneen. Alma esittää tämän läpituokean kysymyksen: ”Minä sanon teille, veljeni: Jos olette kokeneet sydämen muutoksen ja jos olette tunteneet halua laulaa lunastavan rakkauden laulua, tahtoisin kysyä, voittekö nyt tuntea sellaista?” (Alma 5:26.)

Ammon huudahti myöhemmin: ”Siunattu olkoon meidän Jumalamme nimi; laulakaamme hänen ylistyksekseen, niin, kiittäkäämme hänen pyhää nimeään, sillä hän tekee vanhurskauden ikuisesti” (Alma 26:8).

Täysi kääntymys on avain siihen, että koemme Jumalan suurimmat siunaukset. Opista ja liitoista luemme nämä Herran sanat: ”Sillä minun sieluni on mieltynyt sydämen lauluun; niin, vanhurskaiden laulu on minulle rukous, ja siihen vastataan siunauksella heidän päällensä” (OL 25:12).

Ensimmäinen presidenttikunta on lausunut laulukirjamme alkusanoissa seuraavaa:

”Innoittava musiikki on olennainen osa kirkkomme kokouksia. Laulut kutsuvat Herran Henkeä, luovat kunnioituksen tunteen, yhdistävät meitä jäseninä ja antavat meille mahdollisuuden ylistää Herraa.

Jotkut suurimmista saarnoista on esitetty laulamalla kirkon lauluja. Laulut saavat meidät tekemään parannusta ja hyviä tekoja, ne vahvistavat todistusta ja uskoa, antavat tukea uupuneille, lohduttavat surevia ja innoittavat meitä kestämaan loppuun asti.

Toivomme kirkon laulujen laulamisen lisääntyvän seurakunnissamme. Kehotamme kaikkia jäseniä, siitä riippumatta, onko heillä musiikillisia taipumuksia, laulamaan kanssamme. Toivomme, että johtajat,

opettajat ja puhumaan kutsutut jäsenet käyttäisivät usein kirkon laulujen sanoin esitettyjä voimallisia ja kauniita opetuksia. – –

– – Myöhempien aikojen pyhien tulee täyttää kotinsa arvokkaan musiikin soinnilla. – –

Kirkon laulut voivat myös auttaa meitä kestäämään vastustajan kiusaukset. Kehotamme teitä opettelemaan ulkoa mielilaulunne ja tutkimaan niihin liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia. Jos sitten kelvottomia ajatuksia tulee mieleenne, laulakaa itsekseenne täytän mielenne hyvällä, niin ettei pahalle jää sijaa.”⁶

Kelvollisella musiikilla on myös vakuuttava voima. Opimme tämän John Jaquesin kirjoituksista. Hän syntyi Englannissa vuonna 1827 wesleyläisten metodistivanhempien pojaksi. John etsi nuoruudessaan vakavasti tosi uskontoa. Hän tutki intensiivisesti myöhempien aikojen pyhien lähetyssaarnaajien kanssa, ja 18-vuotiaana hänestä tuli Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen.

”Siitä kuultuaan Johnin ankara isä kirjoitti järkyttäneenä: ”Toivoin sinun – – käyvän wesleyläisessä kapelissa. He [mormonit] eivät opeta sinua – – kunnioittamaan ja tottelemaan vanhempiasi. Toivon – –, että luovut ajatuksesta kuulua sellaiseen joukkoon. – – Se on keksittyä.”

Johnin vastaus, kirjoitettu 14. maaliskuuta 1847, jolloin hän oli 20-vuotias, sisältää nämä sanat: ’Rakas isä. Minä rukoilen – –, että voisin ymmärtää Jumalan valtakunnan asioita ja esittää ajatukseni sinulle. – – Sen jälkeen kun [liityin kirkkoon] silmäni ovat avautuneet ja minä olen kyennyt ymmärtämään totuuden. Voin todistaa – –, että nämä – – Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon opit ovat totta.’”⁷

Kolme vuotta myöhemmin, 23-vuotiaana, John Jaques kirjoitti sanat tähän tuntemaamme ja rakastamaamme lauluun:

Oi, kalliimpi maailman kultaa on
Totuus puhdas ja itsenäinen.
Viel silloin sen arvo on mittaamaton,
Kun jo kruunujen aarteetkin unihohon
Kaikki jääneet on taa vuosien.

Se korkein on päämäärä ihmisen
Ja se suuruutta on Jumalan.
Sua kutsuu se pohjalta syvyyksien,
Sitä etsimään nousta voi taa taivasten.
Siinä haasteesi saat suurimman.

Pian vääryyden valtikka murretaan
Jo taistossa oikeuden.

Vaan totuus, se murru ei myrskyissä maan.
Aina vahvana seisoo se paikallaan
Eessä juonten ja syytöksien.

Niin viimeksi jäljelle totuus jää,
Ajan kahleita vailla se on.
Maa järkkyy ja muuttuu, ei taivaita nää,
Vaan ei koskaan voi totuutta hävittää.
Siinä suuruus on mittaamaton.⁸

John oli luja vakaumuksessaan totuudesta. Hän pysyi vilpittömänä ja uskollisena ja palveli lopulta kirkon historioitsijan apulaisena vuodesta 1889 kuolemaansa asti 1. kesäkuuta 1900.

Musiikilla on suloinen voima edistää ykseyttä ja rakkautta perheessä. Se ei ainoastaan ole tärkeä osa perheiltoja, vaan se voi jatkuvasti vaikuttaa hyvällä tavalla paljon yli sen ajan, jolloin lapset ovat pieniä. Valmistin viime jouluna lahjaksi perheelleni compact disc -tallenteen musiikkimuistoista. Istuin pianon ääreen ja äänitin erilaista musiikkia, jota olin laulanut tai soittanut lapsille vuosien varrella. He pitivät siitä. Eräät lastenlapsistamme sanoivat minulle, että se CD oli ”siisti”.

Havainnollistaakseni kelvollisen musiikin kestäviä vaikutuksia kotona olen pyytänyt niitä tyttäriämme, joilla oli mahdollisuus tulla, laulamaan teille tänä iltana. He ovat laulaneet mielellään yhdessä lapsuudesta asti.

Tyttäret, aion esitellä teidät. Ehkäpä kukin teistä voi heiluttaa yleisölle, kun mainitsen nimenne: Marsha Workman, Wendy Maxfield, Gloria Irion, Brenda Miles, Sylvia Webster, Julie Wittwer, Laurie Marsh, Rosalie Ringwood ja Marjorie Helsten.

Poikamme vaimo Britney olisi halunnut olla täällä, mutta hänelle tuli este. Hän sai vauvan 11 päivää sitten. Kaksi muutakin ääntä puuttuu – edesmennyt tyttäreemme Emily ja hänen enkeliäitinsä Dantzel. Ehkäpä he katselevat ikkunoistaan taivaasta. Myös poikamme Russell ja minä pidämme laulamista heidän kanssaan, mutta emme pakota teitä kuuntelemaan sitä tänä iltana.

Osoittaakseni, millaisia ansioita kelvollisella musiikilla on kotona yli sukupolvien, tyttäriämme säestä kaksikin tytärtään: Katie Iron Owens pianolla ja Rachel Miles huilulla. He laulavat ja soittavat teille

laulun ”Jeesus, Sun nimes kaunoisin”. Heidän esityksensä jälkeen mitä jatkan puhettani.

[*Vanhin Nelsonin tyttäret ja tyttärentyttäret lauloivat ja soittivat laulun ”Jeesus, Sun nimes kaunoisin”.*]

Suuret kiitokset, rakkaat tyttäret ja tyttärentyttäret. Wendy ja minä rakastamme teitä suuresti, samoin kuin aviomiehenne ja perheennekin.

Monet teistä tulevat olemaan sellaisessa asemassa, että voitte vaikuttaa siihen, mitä musiikkia kirkon jumalanpalveluksiin valitaan. Muutamasta ajatuksesta saattaa olla teille apua. Muistakaa, että musiikilla on valta antaa hengellistä ravintoa.⁹ Sillä on parantava voima.¹⁰ Sillä on voimaa edistää jumalanpalvelusta, se antaa meidän mietiskellä sovitusta ja evankeliumin palautusta pelastavine periaatteineen ja korotukseen vievine toimituksineen. Musiikki antaa meille voimaa ilmaista rukoillen ajatuksiamme ja todistaa pyhistä totuuksista.

Musiikilla on voima ylittää kielimuurit. Minun kokemuksissani liikuttavinta seurakunnan laulua on joskus esitetty minulle vierailta kielillä. Kuitenkin se on puhunut voimallisesti sielulleni.

Musiikin tarkoitus kirkkomme tilaisuuksissa ei ole esitys vaan Jumalan palveleminen. Rukoillen valitut sävellykset ja erinomaiset esitykset ovat soveliaita jumalanpalveluksissamme, kun ja jos jäsenet tuntevat jumalanpalveluksen ja ilmoituksen henkeä. Kirkon musiikin tulisi tukea Herraa ja Hänen työtään eikä kiinnittä huomiota itseensä.

Varjelus

Kelvollisella musiikilla ei ole ainoastaan voimaa, vaan se voi myös varjella. Presidentti Boyd K. Packer on opettanut tätä asiaa vuosikaudet. Hän on usein lainannut erästä ensimmäisen presidenttikunnan kauan sitten antamaa lausuntoa: ”Musiikkia voidaan käyttää sekä kohottamaan ja innoittamaan että tuomaan rappion ja tuhon sanomaa. Siitä syystä on tärkeätä, että myöhempien aikojen pyhinä sovellamme aina evankeliumin periaatteita ja etsimme Hengen johdatusta valitessamme musiikkia, jolla ympäröimme itsemme.”¹¹

Veljet ja sisaret, missä olemmekin, meidän tulee huolellisesti valita se, mitä katselemme ja kuuntelemme. Jotkut teistä eivät tietoisesti suvaitsi pornografiaa kodeissaan, mutta sallitte kuitenkin elämäänne musiikkia, joka voi olla aivan yhtä tuhoisaa.

Monet nuoret kuuntelevat musiikkia, jota voi kuvata kovaksi ja nopeaksi, joka käy yhä kovemmaksi ja nopeammaksi. Sen tarkoituksena on kiihdyttää, ei tyyntäyttää, kiihottaa enemmän kuin rauhoittaa. Varokaa sellaista musiikkia.

Kuten tiedätte, jatkuva altistuminen koville äänille vahingoittaa ajan myötä herkkiä kuuloelimiä. Samoin jos kuuntelette liikaa kovaa musiikkia, teistä tulee todennäköisemmin hengellisesti kuuroja. Ette kenties kykene kuulemaan hiljaista, vienoa ääntä. Eräessä pyhien kirjoitusten kohdassa sanotaan: ”[Herra Jumala] on puhunut teille hiljaisella, vienolla äänellä, mutta teidän tuntonne oli turtunut, niin että ette voineet tuntea hänen sanojaan” (1. Nefi 17:45).

Älkää halventako itseänne turruttavalla, nuhrisella ja epäkunnioittavalla musiikilla, joka ei ole arvoistanne. Tuhotkaa roska mielestänne ja iPodeistanne. Varjelkaa omia henkilökohtaisia mittapuitanne! Olkaa valikovia! Olkaa viisaita!

Älkää salliko kelvottoman, karkean musiikin tulla elämäänne. Se ei ole vaaratonta. Se voi heikentää puolustuskykyänne, päästää kelvottomia ajatuksia mieleenne ja tasoittaa tietä kelvottomille teoille. Muistakaa:

”Se, mikä ei rakenna, ei ole Jumalasta ja on pimeyttä.

Se, mikä on Jumalasta, on valoa.” (OL 50:23–24.)

Rakkaat veljet ja sisaret, täyttäkää mielenne kelvollisilla kuvilla ja äänillä. Vaalikaa kallisarvoista Pyhän Hengen lahjaanne. Varjelkaa sitä sinä kallisarvoisena lahjana, joka se on. Kuunnelkaa huolellisesti sen hiljaista puhetta. Vahvistutte hengellisesti, jos niin teette. Tunnette sananlaskun: ”Sillä niinkuin [ihminen] mielessään laskee, niin hän menettelee” (Sananl. 23:7, vuoden 1933 suomennos). Kun hallitsette ajatuksenne, hallitsette tekonne. Kelvollinen musiikki voi tosiaankin antaa voimaa ja varjelusta sielullenne.

Tämäkertaisen takkavalkeailtamme päätteeksi Ogdenin uskontoinstituutin kuoro laulaa laulun ”Our Prayer To Thee”¹². Olen kirjoittanut tuon laulun sanat rukouksellisten tunteideni mukaan taivaallista Isäämme kohtaan. Ottakaa tämä rukous vastaan osana todistustani siitä, että Jumala on Isämme ja että me olemme Hänen lapsiaan. Tiedän, että Hän elää. Jeesus on Kristus ja tämän Hänen pyhää nimeään kantavan kirkon päämies. Joseph Smith on tämän taloudenhoitokauden profeetta. Presidentti Thomas S. Monson on Herran profeetta maan päällä tänä aikana. Siitä todistan

ja ilmaisen rakkauteni ja siunaukseni teille jokaiselle Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen.

VIITTEET

1. "Herran lapset saapukaa", *MAP-lauluja*, 27.
2. *The Broadman Hymnal*, toim. B. McKinney, 1940, nro 191.
3. "Isaac Watts, hymn-writer", <http://elvis.rowan.edu/~kilroy/JEK/11/25c.html>.
4. Ks. "Niin suuri oot", *MAP-lauluja*, 44; ks. myös englanninkielisen laulukirjan alaviite kirjoittajan alkuperäisistä sanoista.
5. "Niin suuri oot", *MAP-lauluja*, 44.
6. *MAP-lauluja*, s. ix–x.
7. *The Power within Us*, 1988, s. 90–91; ks. Stella Jaques Bell, *Life History and Writings of John Jaques*, s. 19–21.
8. "Oi, kalliimpi maailman kultaa on", *MAP-lauluja*, 178.
9. Ks. Jay E. Jensen, "Kirkon laulujen vahvistava voima", *Liahona*, toukokuu 2007, s. 11–13.
10. Ks. "Kirkon laulujen parantava voima", *Liahona*, huhtikuu 2008, s. 36–39.
11. *Priesthood Bulletin*, elokuu 1973; lainattuna artikkelissa Boyd K. Packer, "Innoittava musiikki – kelloiset ajatukset", *Konferenssiraportit 1973–1975*, 1979, s. 80–82.
12. *Ensign*, toukokuu 2003, s. 9; sekä laulun sanat että sävel ovat lehden sisätakakannessa.

Rukouksemme Sinulle

Rukoilemme Sinua, taivaallinen Isämme, Kiitollisin sydämin ja lämpimin tuntein. Me kiitämme Sinua suuresta Esikuvastamme – Rakkaasta Pojastasi, joka sovitti syntimme – Joka antoi itsensä pyhinä lunnaina, Että me voisimme elää jälleen luonasi! Ilomme on täysi, laulumme niin riemullinen. Uudista uskomme ja toivomme Sinuun.

Rukoilemme Sinua, taivaallinen Isämme, Kiitollisin sydämin ja syvästi rakastaen. Me kiitämme Sinua rakastavasta Vapahtajastamme, Joka lunasti meidät kuolemasta ja synnistä. Hän antoi meille totuutensa valaisemaan Polkumme, auttamaan meitä kulkemaan Hänen tietään, Rakastamaan ja palvelemaan, kohottamaan ja keventämään Kaikkien niiden elämää, jotka ovat kuuliaisina.

Rukoilemme Sinulta, taivaallinen Isämme, Kiitollisina ja hyvin hartaina Rakastavaa uskoa ja loputonta loistoa – Iankaikkista kirkkautta – yhteen liitettyinä! Me rukoilemme armoa ja anteeksiantoa Ja haluamme tietää pyhän tahtosi. Me kaipaamme Sinua, me anomme sävyisyydessä, Että voisimme olla luottamuksesi arvoisia.